

कुशाशुभजैर्जम्बूफलाद्वते । मांसं मूलकसंसिद्धं हतेन
मधुमांसके । मत्स्यानि क्षुरिकारेण क्षौद्रसुष्णेन वारिणा
उनरुण्णितञ्चात्र हतं कांक्षे दशाह्निकम् । दध्ना तन्नेष
पयसा तालस्यापि फलेन च । विरोधान्नैव भुञ्जीत मति-
मान् कदलीफलम् । विरुद्धान्नजान् रोगात् प्रतिहन्ति
विरेचनम् वसनं शयनं वारि पूर्वं वा हितभोजनम्
शाभ्येताभ्यतया वापि दीपान्नेस्तरुणस्य च क्षिग्धव्याया
मवलिनं विरुद्धं वितथं भवेत् । अष्टद्वारदोषास्तु
जायन्ते पापिनामिह आङ्गिकतत्त्वे वैद्यकम् ।

अभङ्ग पु० न० त० । १ भङ्गभावे २ पलायनाभावे च न० ब० ।

“भङ्गरहिते लि० । २ अभङ्गाख्ये “पुनस्तिथा समङ्गोऽथा-
भङ्गस्तदुभयात्मक” इति सा० द० उक्ते स्त्रे शब्दा-
लङ्कारभेदे पु० । यथा “पायात् स स्वयमन्वयकलयकरस्तां
सर्वदोषाधवः” । अन्वयेऽलम्बनः स्त्रेः ।

अभङ्गुर लि० न भङ्गुरः । भङ्गुरभिन्ने स्थिरे “अभङ्गुरतनु-
त्विषां वल्यिता शतैर्विद्युताम्” रसगङ्गाधरः ।

अभट्ट न० विरोधे न० त० । सुखभिन्ने दुःखे १ न० ब० ।

२ सङ्कलभिन्ने असङ्कले च ३ तत्साधने ४ तदाश्रये च लि० ।

अभय न० अभ्रावे न० त० । १ भयाभावे । “प्रदद्यात्
परिहारांश्च स्वापयेद्भयानि च” मनुः । “अभयं वै
जनक । प्राप्नोऽसीति” श्रुतिः । “प्रवृत्तिं च निवृत्तिञ्च
कार्याकार्ये भयामभे” गीता इति ० । २ भयान्न्ये लि० । न
भयमस्मात् ५ ब० । ३ परमात्मनि, ४ तज्ज्ञाने च । ५ हरि-
तक्याम् ईदुर्गामूर्तिभेदे च स्त्री ७ वीरणमूले उशीरे न०
८ सर्वपरिपश्यन्त्ये, शास्त्रोपदिष्टैः सन्देहेनानुष्ठाने
९ आत्मनिष्ठे पु० । “उच्चमूललिकोष्पेषुवर्त्तते गुरुभार्गवौ ।
अभयाभिधयोगोऽयं भयङ्करविनाशन” इति “यत्नैकादशग-
न्धर्वोभानुर्वा प्रबलः शुभः । अभयोनाम योगोऽयमरिभूत
विनाशकदिति” च उद्योतिषोक्ते १० यात्रिकयोगभेदे पु० ।
न भयं यस्मात् ५ त० । माभैषीरित्युक्ता ११ उच्योक्ति
दक्षिणहस्तप्रसारभेदे “अभयं वरदं चैव दक्षिणे दधती-
क्रमात्” श्यामाध्यानम् । १२ त्राणे च न० ।

अभयकृत् क्ति० अभयं त्राणं करोति कृ-क्तिप् ईत० ।

१ त्राणकर्त्तरि । न भयकृत् विरोधे न० त० । भयङ्करभिन्ने
२ सौम्ये । अभयकारकादयोऽप्युक्तार्थे । [सौम्ये ।

अभयङ्कर लि० न भयङ्करः विरोधे न० त० । भयङ्करभिन्ने

अभयकृत् स्त्री द्विव० अभयं कृतः क्तिप् वेदे पु० स्मृ ।

द्यावापृथिव्योः द्यावापृथिव्यावित्युपक्रम्य “ऊरु गव्यूतो

अभयकृताविति “ऊरु गव्यूतो ते अभये स्तामित्यतदाह”
शत० ब्रा० ।

अभयजात पु० अभयाय जातः । गर्गादिगणसध्ये हनिभेदे
तस्यापत्यं यज् । आभयजात्यः तदपत्ये पु० स्त्री० स्त्रियां ङीप्
यलोपश्च आभयजातो । पुंसि बहुषु लुक् । अभय-
जाताः । यूनि आभयजातायनः ।

अभयडिण्डिम पु० अभयाय स्वयोधमयाभावाय डिण्डिमः
स्वसैन्यप्रोत्साहनार्थं वादनीये रणदक्तादौ वाद्यभेदे ।

अभयद लि० अभयं भयाभावं ददाति तदर्थं वचनं प्रयुज्य-
रक्षति दा-क ईत० । मा भैषीरित्यादिवचनसङ्क्रान्ति-
२ त्राणकर्त्तरि “तातुमलभयदाहति” किरा० अभयप्रदयो-
ऽप्यत्र । “यानशय्याप्रदोभार्याभैश्चर्यमभयप्रदः २ विष्णुः ।

अभयदक्षिणा स्त्री अभये त्राणे त्रातेन देया दक्षिणा ।
त्रातेन रक्षितरि देयदक्षिणायाम् । “मधूदकं फलं मूल-
मेधांस्यभयदक्षिणा अभ्युद्यतानि आहृताणि” का० ख०
“सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्मध्वयाभयदक्षिणाम्” मनुः । अभयं
दक्षिणैव देयत्वात् । अभयरूपदेये “रात्रौ दानं न शंसति
विना चाभयदक्षिणाम्” मत्स्य पु० । अभयदक्षिणाम-
भयदानम् रघु० । [शब्दे विवरणम् ।

अभयमुद्रा स्त्री अभयार्था मुद्रा । १ तन्त्रोक्ते मुद्राभेदे मुद्रा-
अभयवाच् स्त्री अभयार्था वाक् । १ अभयदानार्थं मा भैषी-
रित्यादिवाक्ये ।

अभयाद्य पु० अभया हरितकी आद्या यस्य । १ वैद्यकोक्ते
मोदकभेदे । स च “अभया पिप्पलीमूलं मरिचं नागरं
तथा ॥ त्वक्पत्रपिप्पलीसुखविडङ्गामलकानि च । कर्षः
प्रत्येकमेवानु दन्त्याः कर्षितयन्त्रा ॥ षट्कर्षाश्च सितायास्तु
द्विपलं लिष्टतो भवेत् । सर्वं सुसूक्ष्मितं कृत्वा मधुना मोदकं
कृतम् ॥ खादेत् प्रतिदिनञ्चैकं शीतञ्चातुर्विज्जलम् ।
तावद्विरिच्यते जन्तुर्थावदुष्णं न सेवते ॥ अभयाद्योमोद-
कोऽयम्” चक्रदत्तोक्तः ।

अभव पु० भव उत्पत्तिः अभ्रावे न० त० । १ भवाभावे जन्मा-
भावे “नत्त एव भवामवौ” गीता । २ विनाशे “भवाय
सर्वभूतानामभवाय च रक्षसाम्” रामा० । ७ ब० ।

३ मोक्षे “प्राप्तुमभवमभिवाञ्छसि वा” किरा० शिवभिन्ने पु०

अभव्य न० नु भव्यम् अप्राशस्ये न० त० । १ असङ्कले,
२ दुष्टभावे च न० ब० । ३ दुर्भाग्यवति लि० । “उपनतम-
वधीरयन्त्यभवाः” किरा० ।

अभावा पु० न भागः अभ्रावे न० त० । १ भागभावे ।